

„Smal-Guignol”

De Smalle Band is gewend grote feesten te vieren. Onder leiding van Piet de Groot, na een welkomstwoord van voorzitter Eysenstein, rolde een enorm programma zich af. De oprichter, de heer Lankester sprak over de oude coöperatieve filmclub. De man een tientje, samen één camera. De eerste secretaris was W. Köter, nu nog lid en harde medewerker. Voorzitter Van Eldik gaf een leuke speech weg. Hij was jaloers op het clubblad „De smalle krant” die van zoveel saamhorigheid getuigde. Toen werd een Lankesterprijs ingesteld, herinnerend aan de oprichter, daarna kwam de Haarlemse secretaris Mr. F. Huyse een prachtig chinees kunstwerk aanbieden, dat de titel zal dragen „wisselchinees”.

Er kwam een aardige persiflage op de synchroniteit, er kwam een enig gedicht van Piet de Groot, waarin hij wees op de schone kant van het fietsen, waarvan hij dan een „abstractementaire” ging maken. In onze kringen wordt aan bepaalde facetten van de amateurfilmerij veel te weinig aandacht geschonken. Neem de vrouw, zou Dick Boer gezegd hebben, maar hij is het zichzelf niet bewust. Toen kwam een geestige uiteenzetting van een titelapparaat, met een dubbele kopklep en sloopshuivers, die zelfs voor de technici in de zaal een openbaring was. Er werd gesproken over beeldhoeken, beeldronningen, dat je een film in de lengte kon snijden en dat je hem in een laaggesneden decolleté kon monteren, alles met verbazend aardige scènes die lachsalvo op lachsalvo door de zaal deden klinken. Er was ongelofelijk veel werk van gemaakt. Zeer te waarderen was het dat de leiding het geheel lardeerde met echte films. De rijmfilm had groot succes. Een enorm open doekje kwam toen er film gedraaid werd op twee schermen. Dat wil zeggen, het waren twee films die precies met elkaar te maken hadden. Allerlei mensen bogen zich naar elkaar toe en zeiden: dat heb ik nog nooit gezien! Want het was zo dat links een moderne scène werd gegeven en rechts een antieke en dat de dame van het linkse scherm opstond en precies goed op het rechtse scherm binnen kwam. Wij dachten dat het nooit was vertoond, maar bij goed nadenken bleek dat Bela Balasch in zijn boek „Eine film dramaturgie” reeds het werken met twee of zelfs meer schermen heeft genoemd.

Is het een eigen vondst van De Smalle Band, alle hulde, en is het geen eigen vondst, nogmaals alle hulde, want het was voortreffelijk uitgevoerd. Er zitten grote mogelijkheden in. Uw redacteur was gewapend met een kleinbeeldcamera, telelens en hooggevoelige film. Het resultaat ziet u hiernaast. Wel een blijk wat een werk er verzet is en wat een grappige ogenblikken het zeer dankbare publiek en de „Smalle-Banders” zelf hebben beleefd. De redactie van „Smal-film” brengt u een hartelijke hulde voor deze kranige prestatie. Namen noemen heeft geen zin, behalve de regisseur en medespeler Piet de Groot met zijn voortreffelijk spelende vrouw Jopie de Groot. In hem mogen wij alle anderen eren.

D. B.

25 jaar De Smalle Band

Foto's: Red. Smalfilm. Asahi-Pentax-Reflex, lens 10.5 cm f/2.8, Kodak Tri X film 1/25 en 1/50 sec.

Voorzitter Eygensteyn opent.

Oprichter Lankester spreekt.

Een best trio op de planken.

De aapmensen.

Regisseur en auteur

P. de Groot.

De dirigent.